

Hur var livet i Arabien före islam?

Hur var livet i Arabien före islam?

Svar

Lovprisning tillkommer Allah, och välsignelser och fred vare med Allahs Sändebud:

Före islam befann sig Arabien i ett mycket dåligt tillstånd. När de välsignades med islam och blev anhängare av denna tro, fann folket i Arabien sig i det bästa tillståndet, ty de blev ledare för nationer och det bästa folk som någonsin framförts för mänskligheten.

Det onda som fanns i Arabien före islam tog sig uttryck på många sätt; vi kan inte räkna upp dem alla i detta svar eftersom de var så många. Men detta hindrar oss inte från att nämna de mest betydande av dem. De inkluderar:

Trosuppfattningar

Araberna var avgudadyrkare; de sökte närma sig dem, offrade inför dem och vördade dem fullständigt. Avgudarna tillverkades av andra människor som dem själva, och ibland tillverkade de dem själva av dadlar, lera och andra material. Antalet avgudar runt den heliga Kaba var ungefär 360.

Allah, den Upphöjde, säger om dessa okunniga människor (tolkningens innebörd):

"Och de dyrkar andra än Allah, sådant som varken skadar dem eller gagnar dem, och de säger: 'Dessa är våra förespråkare hos Allah'" [Yunus 10:18].

De brukade söka omen, så om någon av dem ville gifta sig, resa eller bedriva handel, skulle han kasta upp en fågel i luften, och om den flög åt höger skulle han gå vidare med sina planer och tro att de var goda och gynnsamma, men om fågeln flög åt vänster skulle han avbryta sina planer och inte fullfölja dem, och tro att de var dåliga.

De trodde på onda omen; om någon av dem hörde ugglornas läte eller såg en kråka, kände han oro och trodde att något ont skulle drabba honom den dagen. De gifte sig inte under månaden Shawwal, i tron att äktenskap under den månaden inte skulle lyckas.

Arabfolkets lojalitet var delad mellan tidens stora makter. Vissa var lojala mot bysantinerna, andra mot perserna och andra mot etiopierna.

Moral och seder, uppförande och vanor

Under Jahiliyyah (okunnighetens tid) angrep och dödade araberna varandra av de mest triviala skäl. Krig dem emellan pågick i många år, där männen dödades och kvinnorna och barnen togs som fångar.

Ett exempel på detta var Kriget om al-Basoos, som varade i trettio år på grund av en honkamel som trampade på en lärkas ägg och krossade det. Ett annat var Kriget om Daahis och al-Ghabraa', som varade i fyrtio år för att en häst besegrade en annan i ett lopp.

De avhöll sig inte från att äta orena saker. Till exempel åt de kött från djur som dött av naturliga orsaker och drack blod.

Andra stammar än Quraysh brukade kringgå Kaba (tawaf) nakna, kvinnor och män, om inte Qurayshfolket visade dem välvilja genom att ge dem kläder att bära. De trodde att ett plagg i vilket man begått synd inte var lämpligt att bära vid tawaf. En kvinna brukade säga: "Idag syns allt av det eller en del av det, och det som syns tillåter jag inte"!

Zina (otukt, äktenskapsbrott) var utbredd bland dem, med dess

konsekvenser, den värsta av vilka var att tillskriva ett barn någon annan än maken.

Det berättas att Aisha, profetens hustru (Allahs välsignelser och fred vare med honom) sade: Det fanns fyra typer av äktenskap under Jahiliyyah:

En typ liknade det äktenskap som folk ingår idag: en man bad en annan om tillåtelse att gifta sig med en kvinna under hans förmyndarskap eller hans dotter, gav henne en brudgåva och gifte sig sedan med henne.

Den andra typen var när en man sade till sin hustru, när hon blev ren efter sin menstruation: "Sänd bud till den och den och ha umgänge med honom." Sedan höll sig mannen borta från henne och rörde henne inte förrän det stod klart att hon hade blivit gravid av den man med vilken hon hade umgänge. När hennes graviditet var uppenbar hade hennes man umgänge med henne om han ville. Han gjorde detta enbart för att han kanske kunde få ett barn med goda egenskaper. Denna typ av äktenskap kallades nikah al-istibda'.

En annan typ av äktenskap var att en grupp män, färre än tio, samlades och besökte en kvinna och alla hade umgänge med henne. Om hon sedan blev gravid och födde ett barn, sände hon efter dem några dagar efter födseln, och ingen av dem vägrade att komma. När de alla hade samlats inför henne sade hon till dem: "Ni vet vad ni har gjort, och nu har jag fött barn. Han är din son, o den och den" – och namngav vem hon ville – och hennes barn tillskrevs honom och han kunde inte vägra att ta emot det.

Den fjärde typen av äktenskap var att många män besökte en kvinna och hon vägrade aldrig någon som kom till henne. Det var prostituerade som brukade sätta upp flaggor vid sina dörrar som tecken, så att vem som helst som ville kunde gå in.

Om en av dem blev gravid och födde barn, samlades alla dessa män och de kallade in dem som var skickliga på att känna igen ett barns likhet med sin far, varefter de tillskrev barnet den som dessa kunniga trodde att det liknade; barnet kallades hans son och han kunde inte vägra det.

Men när Muhammad (Allahs välsignelser och fred vare med honom) sändes med sanningen, avskaffade han alla de typer av äktenskap som var kända under Jahiliyyah, utom den typ av äktenskap som folk känner till idag.

Berättat av al-Bukhari (4834).

Hur var livet i Arabien före islam?

De brukade döda sina barn på grund av den fattigdom de led av, eller för att de fruktade att falla i fattigdom. Vissa begravde sina döttrar levande av rädsla för att de skulle tas som fångar och därigenom bringa dem skam. Allah, den Upphöjde, säger (tolkningens innebörd):

"och döda inte era barn på grund av fattigdom; Vi försörjer er och dem" [al-An'am 6:151].

"Och döda inte era barn av rädsla för fattigdom. Vi försörjer dem och er. Sannerligen är deras dödande alltid en stor synd" [al-Isra' 17:31].

"Och när någon av dem underrättas om [födelsen av] en flicka, mörknar hans ansikte och han undertrycker sin sorg. Han döljer sig för folket på grund av det onda han har underrättats om. Ska han behålla det i förödmjukelse eller begrava det i marken? Sannerligen, ont är det de beslutar" [an-Nahl 16:58-59].

De kände stolthet över sina förfäder och härstamning, i den grad att de mindes sina förfäder och skröt om dem under Hajj-säsongen och vid utförandet av Hajj-ritualerna.

Det berättas att Abu Hurayrah sade: Allahs Sändebud (Allahs välsignelser och fred vare med honom) sade:

*"Allah, den Ärade och Upphöjde, har tagit bort er stolthet från Jahiliyyah och ert skryt om era förfäder. Man är antingen en rättfärdig troende eller en fördömd syndare. Ni är Adams söner och Adam skapades av stoft. Män bör sluta skryta om människor [sina förfäder] som inte är mer än kolet i Helvetet, annars kommer de säkerligen att vara mer obetydliga inför Allah än skalbaggen som rullar dynga med sin nos." **Berättat av at-Tirmidhi (3955) och Abu Dawud (5116); klassificerat som hasan av al-Albani i Sahih at-Tirmidhi.***

De brukade ägna sig åt riba (ocker/ränta) i olika former.

Ja'far ibn Abi Talib (må Allah vara nöjd med honom) sammanfattade deras situation under Jahiliyyah när han talade inför Negus (härskaren) i Etiopien, då han hade emigrerat dit:

”Vi var ett folk i okunnighet, dyrkade avgudar, åt dött kött, begick skändligheter, bröt familjeband, behandlade grannar illa, och de starka bland oss slukade de svaga.” ***Berättat av Ahmad (3/265); klassificerat som hasan av kommentatorerna till al-Musnad.***

Kvinnor under Jahiliyyah

Kvinnor var utsatta för de värsta typerna av misshandel, förödmjukelse och nedvärdering under Jahiliyyah. Detta tog många former, utöver att begravs levande i spädbarnstiden som nämnts ovan:

Kvinnor berövades arv helt och hållet, så en kvinna hade ingen andel av den förmögenhet som hennes son, far eller mor lämnade efter sig, hur stor den än var; i stället behandlades hon som egendom att ärva! Det hänvisas till i versen (tolkningens innebörd):

”O ni som tror, det är inte tillåtet för er att ärva kvinnor med tvång” [an-Nisa’ 4:19].

Al-Bukhari (4303) berättar att Ibn Abbas sade: När en man dog hade hans arvingar mer rätt till hans hustru. Om en av dem ville gifta sig med henne, gjorde han det, och om de ville gav de henne i äktenskap till någon annan, eller om de ville ordnade de inget äktenskap för henne, eftersom de hade mer rätt till henne än hennes egna familj. Sedan uppenbarades denna vers angående det.

De tvingade en kvinna att gifta sig med någon hon inte tyckte om, eller hindrade henne från att gifta sig.

Vissa makar lämnade sina hustrur i ett slags limbo, så att en kvinna varken behandlades med värdighet som hans hustru, men inte heller kunde gifta om sig med någon annan. Till exempel förbjöd en man sin hustru för sig själv och gjorde henne till som hans mor eller syster; eller han svurade en ed att inte ha samlag med henne, och hon lämnades hängande i luften, som det vore. Sedan kom islam och förbjöd zihar [en

jahili-form av skilsmässa där en man sade till sin hustru: "Du är för mig som min mors rygg"]; och den satte en tidsgräns för den som svurit att inte ha samlag med sin hustru, nämligen fyra månader, varefter han antingen måste göra bot för sin ed och ha samlag med henne, eller tvingas skilja sig från henne. Detta kallas *ila'*, och det nämns i verserna (tolkningens innebörd):

*"För dem som svär att inte ha sexuellt umgänge med sina hustrur gäller en väntetid på fyra månader, men om de återvänder [till normala förhållanden] - då är sannerligen Allah Förlåtande och Barmhärtig.
Och om de beslutar sig för skilsmässa - då är sannerligen Allah Hörande och Barmhärtig" [al-Baqarah 2:226-227].*

Vi kan läsa vad en hustru brukade göra efter sin makes död:

Zaynab bint Abi Salamah sade: Om en kvinnas make dog gick hon in i en hydda och bar sina sämsta kläder, och hon använde inte parfym förrän ett år hade gått. Sedan fördes ett djur fram - en åsna, ett får eller en fågel - och hon gnuggade sina händer mot det, och sällan gnuggade en sådan kvinna sina händer mot något utan att det dog, sedan kom hon ut och fick en bit dynga som hon kastade.

Berättat av al-Bukhari (5024) och Muslim (1489).

Islam, med sina visa föreskrifter, förändrade alla dessa okunniga sedvanor och regler och ersatte dem med något bättre. Vi har inte utrymme här att räkna upp alla förändringar som gjordes i Jahiliyyahs sätt; att göra det skulle kräva en stor volym. Det räcker för oss att nämna några av Jahiliyyahs sätt och några av de förändringar som islam förde med sig. För mer information, se *Bulugh al-Arab fi Ma'rifat Ahwal al-Arab* av Mahmoud Shukri al-Aloosi; *al-Mufassal fi Tarikh al-Arab qabl al-Islam*; och *Tarikh al-Arab qabl al-Islam*.

Och Allah vet bäst.

Referens

Källa: Islam Q&A